

Αναζητώντας τη λύση

Δημήτρης Μάρδας

Αν. καθηγητής Τμήματος Οικονομικών Επιστημών ΑΠΘ

Η κρίση της οικονομίας συνοδεύεται από μια κρίση θεσμών με δυσμενέστατο απόηχο σε όλη την κοινωνία και ιδιαίτερα τους πολίτες με περιορισμένους πόρους. Το ζητούμενο είναι ένα: **η ανάπτυξη**. Η κυβέρνηση με οδηγό το ‘φανάρι του Διογένη’ ψάχνει για λύσεις. Τι θα μπορούσε να επιδιώξει μια κυβέρνηση, που ζει στον απόηχο μιας παράφρασης του ‘δωδεκάλογου του γύφτου’ του Παλαμά:

1. Να υποκαταστήσει τη στρεβλή έννοια του *πολιτικού κόστους* από την αντίστοιχη του *καθαρού οφέλους*, (που προκύπτει από το πολιτικό όφελος αφαιρουμένου του πολιτικού κόστους).
2. Να ανακόψει τη λαίλαπα της *φυγής του ανθρωπίνου κεφαλαίου* της χώρας στο εξωτερικό, η μεγαλύτερη κατάρρα της.
3. Σε θέματα εξοικονόμησης δαπανών να κάνει χρήση *βέλτιστων πρακτικών* που ήδη υπάρχουν (όπως π.χ. στις προμήθειες υγείας),
4. Να προσέξει τους χρόνους επιλογής των διαρθρωτικών αλλαγών που προτείνει έτσι ώστε μη συσσωρεύονται μεγάλες ζημιές στην οικονομία από αντιδράσεις συντεχνιακού χαρακτήρα.
5. Να υιοθετήσει σύγχρονα μέτρα υπέρ της *εξωστρέφειας της χώρας*, που έδωσαν θεαματικά αποτελέσματα σε άλλες χώρες, άσχετα αν πολλοί από τους κυβερνώντες τα θεωρούν ‘ασπιρίνες’ μέσα στην άγνοιά τους.
6. Να πάψει να φοβάται ‘ανορθόδοξες’ λύσεις, που μπορεί να προκύψουν από στρατηγικές συμμαχίες με χώρες που έχουν πολιτισμό μη ανταγωνιστικό του δικού μας.
7. Να σταματήσει επιτέλους τις προφορικές παρουσιάσεις και αναλύσεις με θέμα τη *διαχείριση* των οικονομικών της χώρας. Η ανεξήγητη εμμονή αν όχι μανία –ενίοτε επιζήμια λόγω άστοχων απαντήσεων– των εμφανίσεων των ιθυνόντων της οικονομικής πολιτικής στο ‘γυαλί’, να υποκατασταθεί με γραπτά δελτία τύπου.
8. Να δουλέψει 24 ώρες το 24ωρο για να αρχίσει επιτέλους να κινείται το *ΕΣΠΑ*.
9. Να αλλάξει τα γραφειοκρατικά δεδομένα του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και να βγει συστηματικά στο *κυνήγι* η χώρα για να προσελκύσει ξένες επενδύσεις.
10. Στο όνομα της *απονομής της δικαιοσύνης*, που παράλληλα θα εξυπηρετήσει την *αύξηση των εσόδων* να επιβάλλει βαριά πρόστιμα σ’ όσους παρανομούν καταπατώντας ακτές, οικοπεδοποιώντας καμένα δάση κλπ.
11. Να σταματήσει τη λειτουργία του μηχανισμού κατά τον οποίον τα *Υπηρεσιακά Συμβούλια Υπουργείων και Οργανισμών* -με μέλη αιρετούς και διορισμένους υπαλλήλους- μοιράζουν συγχωροχάρτια στους διεφθαρμένους συναδέλφους τους. Εξόφθαλμοι πλουτισμοί πολιτικών προσώπων, όλων των κυβερνήσεων μετά το 1980 και δημοσίων υπαλλήλων να τιμωρηθούν, ακόμη και αν ταρακουνηθούν συθέμελα τα κόμματα.
Και όταν όλα αυτά και άλλα τόσα τολμήσει ένας ηγέτης να αγγίξει, επιλέγοντας τη σύγκρουση με τα κάθε μορφής κατεστημένα, ο Παλαμάς προτείνει:
12. «Και μη έχοντας πιο κάτω άλλο σκαλί να κατρακυλήσεις πιο βαθιά στον Κακό τη σκάλα για τ’ ανέβασμα ξανά που σε καλεί, θα αισθανθείς να σου φυτρώνουν ω χαρά, τα φτερά, τα φτερά τα πρωινά σου τα μεγάλα!»

